Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet,
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciurĭ: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik*, *J. Danneberg*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*
Preţul inserţiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. şi 30cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. seu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şese lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casa: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 173. Braşov, Lunĭ-Marţĭ, 6 (18) August 1896.

Din causa sfintei sĕrbătorĭ diarul nu va apăré până Mercurĭ séra.

Gata e biciul!

Braşov, 5 August v.

Cetitorii „Gazetei Transilvaniei" vor fi surprinşĭ vĕdĕnd titlul de mai sus al revistei nóstre de adĭ.

„Gata e biciul!" Ce lipsă era de-a se spune acésta celor, carĭ de deci de anĭ nicĭ un minut n'au rĕsuflat lipsiţĭ de consciinţa, că biciul e la spatele lor, gata a-i isbi în orĭ-ce clipită?

Ce lipsă era?

Dér nu-i vorba aicĭ de biciul solgăbirăilor, fişpanilor şi al procurorilor unguresci.

Şi vor fi cu adevĕrat surprinşĭ cetitorii noştri când le vom spune, că biciul, de care se vorbesce aicĭ este pregătit de însu-şĭ Dr. Vasile Lucaciu, preotul din Şişeştĭ, cu menirea de a-l arde pe spinarea soţilor sĕi de luptă de erĭ.

In dilele acestea, când din tótă ţéra ni-se vestesce mânia cerului cu tunete, trăsnete, vijelii şi orcane ne mai pomenite, nu ne-ar fi surprins nicĭ trăsnetul, ce-l slobóde din înălţimea turnului bisericei dela Şişeştĭ Vasile Lucaciu asupra nenorocitei „Tribune", pe care, de bine ce a făcut din acest preot vanitos un fel de deu de Olimp, o ajunge acuma furia mâniei lui; nu ne ar fi surprins, ba până la un punct óre-care am fi aflat chiar firéscă şi justificată acéstă mânia a preotului Lucaciu în casul care i-a dat prilegiu sĕ şi-o verse cu prisos.

Este cunoscut cetitorilor noştri, că înainte cu două sĕptĕmânĭ „Tribuna" din Sibiiu a publicat o corespondenţă din Baia-mare, în care se spunea, că de când s'a întors Dr. V. Lucaciŭ acasă a început sĕ sufle pe-acolo vêntul „împăcăciunei" şi că însu-şĭ Lucaciu ar fi premers cu esemplul, presidând la o serbare şcolară a mileniului, sfătuind pe ómenĭ sĕ priméscă ajutorul de stat oferit şcólelor poporale de sub direcţiunea sa şi agitând în contra „Tribunei". In acelaşĭ timp şi foile unguresci vorbeau de schimbarea la faţă a lui Lucaciu.

Era, cum am dis, lucru firesc şi fórte just, tot odată, ca Dr. Lucaciu sĕ se simţă atins de acele rapórte, avênd în vedere mai ales rolul de semi-deu naţional, ce-l juca odinióră în colónele „Tribunei". Se aştepta decĭ orĭ-ce Român de bun simţ, ca Dr. V. Lucaciu sĕ-şĭ clarifice posiţia sa, care-l face sĕ tacă înfundat de atâta vreme şi sĕ sprijinéscă aci pe faţă, aci pe sub mână „ideile politice" ale celor ce vor sĕ ne înroleze cu orĭ-ce preţ în şirurile óstei combatante a guvernului unguresc. Décă Lucaciu făcea acest lucru şi-l tăcea cu demnitate şi cu sufletul ridicat peste patimele dilei, cum se cuvenea unui preot şi mai mult încă unui „luptător pentru libertatea şi independenţa nostră naţională", ce se pretinde a fi, atuncĭ orĭ şi cine ar fi dis, că a procedat corect şi cum se cade. Dér Lucaciu, — precum se póte vedé din rĕspunsul sĕu ce-l reproducem mai jos — fiind mult mai mic la suflet, a întrebuinţat casul acesta pentru de a-şĭ rĕsbuna în contra „Tribunei" şi a soţilor sĕi de luptă.

Mai mult.

Voesce sĕ se folosăscă de-o informaţiune greşită, ce pretinde că a publicat'o „Tribuna" relativ la persóna sa, pentru a se sufulca şi a se avênta din nimicnicia, în care l'au aruncat pĕcatele lui politice, până la o formală declarare de rĕsboiŭ în contra acelora, carĭ în urma nenorocitelor desbinărĭ din iérna trecută au condamnat şi condamnă atitudinea politică a lui Vasile Lucaciu şi a soţilor sĕi de adĭ.

C'un limbagiu de-o aroganţă şi vehemenţă ne mai pomenită în pressa nóstră dela un om care se recomandă ca „conducĕtor naţional" şi „om cu caracter naţional", Lucaciu vré, ca discuţiunea asupra întrebării, décă sunt adevĕrate orĭ nu cele scrise despre el înainte cu două sĕptĕmânĭ, sĕ-o tragă în virtejul uneltirilor politice, carĭ au dat naştere desbinărilor dela Sibiiu şi a căror unéltă s'ă făcut el. Cu alte cuvinte, folosindu-se de proverbul latin *ex uno disce omnes* (dintr'una poţĭ conchide la tóte), Lucaciu vré, ca dintr'un singur cas de „greşită informaţiune" sĕ deducă, că tóte informaţiunile, ce s'au publicat în „Tribuna" despre nesdrăvăniile consorteriei Bianu-Slaviciĭ-Brote au fost „miserabile minciunĭ", „calumnii", „perfidiă", „seducere", vrednice numai de-o „canaliă", ce se află la marginea desperărei.

Stai pe loc, părinte dela Şişescĭ, căcĭ décă ţi-om întórce vorba şi vom îndrepta proverbul acela contra d-tale, eştĭ pierdut şi nimicit pentru totdéuna!

Pretindĭ, că ai fost şi eştĭ un „luptător pentru libertatea şi independenţa nóstră naţională". Ei bine, atuncĭ când ai intrat în raporturĭ intime cu un Pazmandy, când din închisóre, unde te aflai ca victimă a urei şi a rĕsbunărei şovinismului violent, ai corespondat cu el şi l'ai rugat într'o scrisóre, ca acest archişovinist şi duşman jurat al naţiei nóstre sĕ se „*intereseze de cestiunea română*"; când mai târdiu, te-ai dus braţ la braţ cu el sĕ te închinĭ ministrului-preşedinte Banffy: lucrat'ai ca un luptător pentru libertatea şi independenţa naţiunei române?

Când din preot creştin, ce eştĭ, te-ai făcut hahamul celor, carĭ cu o mişeliă unică în istoria poporului nostru au virît tocmai în momentele cele mai grele ale vieţei lui cérta şi desbinarea între fiiĭ sĕi: lucrat'ai şi atuncĭ pentru libertatea şi independenţa acestui prigonit şi urgisit popor?

Te subscrii cu multă vêlvă „secretar general al comitetului partidului naţional". Astă-iérnă, când ca secretar mai mult ca orĭ şi când trebuiea sĕ stai la postul d-tale, te-ai dus érăşĭ la Bucurescĭ şi ai târît causa nóstră naţională pe stradele acestei capitale, ale căreia generóse simpatii pentru noi, cei de dincóce, n'au meritat sĕ fiă batjocurite de păpuşeria, ce ai debitat'o acolo spre cea mai mare durere a orĭ-cărui Român de bun simţ şi spre indignarea cea mai adêncă a orĭ-cărui Ardelean cinstit. Lucrat'ai şi atuncĭ pentru libertatea şi independenţa poporului d-tale?

Şi chiar şi acuma, când în rĕspunsul d-tale, de care e vorba, nu te sfiescĭ a arunca pe şeful şi pe nisce fruntaşĭ ai partidei dela putere din România într'o căldare cu ómenĭ ca Bianu, Brote, Slaviciĭ, Albini, carĭ, pe cât scim, şi astădĭ vor sĕ trécă în România ca politicianĭ de dincóce, ba unul din ei se subscrie, şi astădĭ „vice-president al comitetului partidului naţional;" când dicĭ, că aceştiă împreună au înălţat causa naţională la gloriă ne mai pomenită, — şi o dicĭ acésta tocmai în ajunul unui eveniment aşa de grav, cum este visita monarchului nostru la curtea română: lucrezĭ óre tot pentru libertatea şi independenţa naţiunei române?

Ex uno disce omnes. S'a înverşunat Dr. V. Lucaciu asupra fraţilor sĕi, pe carĭ voesce sĕ-i libereze şi sĕ-i facă neatêrnaţĭ, aşa de mult, încât le spune cu plăcerea unui Nerone, că e gata biciul pentru ei.

Acesta este naţionalismul românesc al lui Vasile Lucaciu?

De trecut nicĭ că mai vorbim.

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Comóra din columnă.

Naraţiune din Constantinopol.

Esri-Effendi înainte de-a deveni fabricant de cuţite, era alchimist. Averea, pe care i-a lăsat'o tatăl sĕu Yussuf, un neguţător de covóre, iute a prădat'o căutând în zadar după pétra înţelepciunei. Stetea acum sĕrac şi trist în casa sa de lemn, care îi mai rĕmăsese din averea ce a avut'o.

Mica casă de lemn se află într'o stradă de tot strîmtă şi necurată, nu departe de bazarul cel mare din Stambul. In casa aceea locuia deci Esri-Effendi singur singurel, fără servitorĭ şi fără sclavĭ. De cele mai multe orĭ prândul şi cina lui constau numai din o bucată de pâne cu măsline culese din măslinul cel mare din grădina mică şi pustiă.

Intr'o nópte i-se arătà în vis lui Esri-Effendi îngerul păzitor, care îl agrăì:

„Esri, fiul meu, Allah şi profetul nostru privesc cu compătimire la faptele tale! Ceea ce cauţĭ tu înzadar în alchimie ţi-sĕ va împlini, décă vei voi sĕ te facĭ un fabricant brav de cuţite şi décă vei abdice de munca ta zadarnică şi pĕcătósă de până acum! Lucră în continuu, până-ce îţĭ va succede sĕ pregătescĭ un cuţit aşa de tare, cu care sĕ poţĭ tăia columna, aflătóre pe piaţa din Atmeïdan, (piaţa cea mai mare din Constantinopol); atuncĭ vei fi tu un om avut şi cu vadă".

„Inschallach!" (Fiă în voia Domnului!) strigà Esri, vesel de visul minunat ce la vĕdut şi după-ce se deşteptà, se ridicà cu nouĕ puterĭ de pe aşternutul sĕu sĕrăcăcios.

In dorĭ de di îşĭ părăsi Esri căsuţa sa, se duse într'o moşee din apropiere, unde rostind o rugăciune lungă mulţămi lui Allah pentru visul sĕu. Apoi beù, ca Turc evlavios, o ceaşcă de apă próspĕtă din fântâna săritóre, care se afla în curtea bisericei, îşĭ muià de trei orĭ mânile în apă limpede şi grăbì la un fabricant de cuţite, la care Esri şi întrà numai decât ca învĕţăcel.

Esri-Effendi lucra ca învĕţăcel cu multă diliginţă aşa că în scurt timp el putù sĕ şĭ pórte singur meseria sa. Işĭ arangià un mic atelier în căsuţa sa vechiă şi din dorĭ de di până séra târdiu lucra Esri neobosit.

In fine îi succese a pregăti un cuţit aşa de tare, încât putea cu el sĕ taie în metal.

Columna în formă de spirală — una din cele trei monumente din epoca vechiă bizantină, — se află tocmai pe piaţa cea mai mare şi mai cercetată în Stambul; şi ca Esri sĕ pótă tăia columna trebuia sĕ-şĭ alégă o oră des de diminéţă.

După-ce Esri ajunse pe piaţa cea mare (Atmeïdan) păşì iute spre columnă şi la prima tăietură picà o bucată de metal din columnă. Cuţitul tăià aşa uşor metalul ca şi când acesta ar fi fost un bostan verde.

In speranţa, că va puté tăia columna până în mijloc şi că va afla în ea comóra profeţită de îngerul păzitor, Esri voì sĕ taiă mai departe, când de-odată păşì spre el un Jenicer şi îi dise:

— „Selâm aleïkum, Effendi!" (Pace ţie, Domnule!)

— „We aleïkum selâm!" (Şi ţie pace!) îi rĕspunse Esri supĕrat de conturbare.

— „Wâllah!" (La Dumnedeu!) Precum se vede, tu ai un instrument escelent. Ce cerĭ pentru el, Ischanum (Sufletul meu)?"

— „Kuzum! (Mielul meu) pétra înţelepciunei!" rĕspunse Esri, întorcênd spatele soldatului curios.

— „Dschanum, îmĭ pare rĕu, dér trebue sĕ-ţĭ spun, că séu îmĭ vindĭ mie cuţitul, séu de nu, te duc la comandantele meu! Nu scii tu, că ruinarea monumentelor publice este fórte strict interdisă de Padişahul nostru? Allah te păzéscă!" dise Jenicerul, apropiindu-se de Esri.

Esri scia bine, că cu Jenicerii nu-i de a glumá.

— „Maschâllah!" (Fiă ce-a vrea Dumnedeu!), rĕspunse Esri. „Eu însĕ nu-ţĭ vĕnd cuţitul mai jos de 200 piastri în aur; am lucrat la el fórte mult şi sunt un om sĕrman!"

— „Două sute piastri de aur e o sumă mare, fiiul meu, dér fiind-că Tschorbadschi (Comandantul) tocmai voesce sĕ

Astădĭ Lucaciu tremură de indignare, că prin amintitele veştī 'i se atacă caracterul sĕu naţional. Când era însĕ tare şi mare şi primul sufler al „Tribunei", cine ataca mai neruşinat caracterul naţional al bărbaţilor independenţī, al acelor bărbaţī, carī au clădit la 1881 ceea ce Lucaciu cu soţii sĕi au distrus în urma „gloriei", cu care au înălţat ei causa naţională?

Unde este frăţia şi solidaritatea nóstră? Unde este partidul nostru naţional? Unde este cinstĭa steagului nostru românesc? Ce-aţī făcut cu ele, părinte Lucaciu?

Vei rĕspunde, că au conlucrat cu d-ta şi aceia, pe carī eştī hotărît sĕ-i gonescī cu biciul din sanctuarul naţional. Trist, dér cel puţin ei astăţī nu se declară solidarī şi fraţī de cruce cu cei ce ne trimit de-a dreptul în tabĕra lui Banffy, cum te declarī d-ta!

Destul însĕ din sfâşietorul spectaccl, din comedia ticălósă, ca un pretins martir adorat al poporului sĕ se prefacă fără de veste într'un satrap tiranic cu biciul în mână!

Acest biciŭ e şăgalnic şi când vor crede mai bine că-l ţin tare în mână, atuncī plésna lui îşī va însemna dungile sale pe pielea uneltelor vile, carī ameninţă cu el!

„Regele Carol şi Ungaria".

Sub titlul acesta, organul „partidei poporale" maghiare „Alkotmány" publică o corespondenţă originală din Bucurescī, care merită a fi remarcată pentru modul, cum autorul ei îşī esplică însĕmnătatea întêlnirei din urmă a Regelui Carol cu contele Goluchowski.

In întroducere se accentuéză, că de câte-orī regele Carol călĕtoresce la Viena şi se întêlnesce cu ministrul de esterne, fiă acela Kalnoky orī Goluchowski, de atâţea-orī foile anunţă ca scop al călĕtoriei strînsa alipire la tripla alianţă. De ḑece anī tot aşa merge, şi în fiăcare an se aduce ca „noutate" intrarea în tripla alianţă şi acésta mai póte dura încă cât-va timp tot aşa.

„Regele Carol este un Hohenzollern", ḑice mai departe corespondenţa. „In România a dat de-un tron şi a ajuns la mare avere. A fost cu mult mai prevĕḑĕtor şi mai isteţ, decât regele italian, pentru-că regele Carol se străduesce a stórce mai mult dela tripla-alianţă, decât valoréză aceea, ce-i póte da lui tripla alianţă. Ce-i drept, el s'a obligat cu privire la persóna sa, dér înafară vré sĕ nu apară astfel şi caută sĕ cruţe pe fiă-care".

După-ce afirmă mai departe, că în politica esterióră regele Carol dominéză tocmai aşa în Bucurescī, ca Umberto, regele Italiei, în Roma; că nu póte sĕ fiă cine-va ministru décă mai înainte nu a luat asupră-şī anumite angagiamente cu privire la politica esterióră; că persónele şi partidele se schimbă la putere, dér în conducerea politicei esterióre nu se întêmplă nicī o schimbare, corespondentul fóiei maghiare continuă astfel:

Că ce posiţiă ocupă în tripla alianţă regele Carol, acesta este de ḑece anī lucru hotărît şi nu e secret.

Călĕtoria de acum a regelui Carol, şi anume întâlnirea lui cu Goluchowski în Viena, nu se refere atât la tripla alianţă, cât mai mult la promisiunea regelui Carol, că *el va îtreveni la curtea din Viena pentru a face ca guvernul unguresc sĕ satisfacă justelor postulate ale Românilor ardelenī*. Incă înainte de plecare, regele Carol s'a esprimat înaintea unui diplomat austro-ungar astfel în cestiunea acésta:

— Cu cât mai mult se desvóltă lucrurile în Orient şi în ţerile balcanice, cu atât reiese mai evident, că interesele de viéţă ale României pretind, că ea sĕ se sprijinéscă pe Austro-Ungaria. Dér acest interes de-a se sprijini unul pe altul este reciproc între ambele state. Nicī monarchia austro-ungară nu are alt aliat sincer în Orient, decât pe România, şi Ungaria trebue făcut sĕ înceteze. Pentru scopul acesta eu am promis, că voiu întreveni, şi pe lângă o bunăvoinţă împrumutată cred, că n'ar fi lucru imposibil, ca Românii din Ardeal sĕ se împace cu Ungurii.

In România nu se află politic cu mintea sănĕtósă, care sĕ pretindă, ca Maghiarii sĕ le facă Românilor ardelenī nisce concesiunī, prin carī s'ar periclita unitatea statului maghiar. „România irredentă", care voesce sĕ alăture Ardealul la România, esistă numai în aşa chip, cum esistă halucinaţiunile politice, cu carī nu te poţī ocupa în mod serios.

De altă parte însĕ e fapt, că Românii ardelenī au causă la plângerī îndreptăţite, pentru carī nu este a se învinovăţi atât ministeriul unguresc, cât mai mult şovinismul funcţionarilor comitatensī. De aceea primul pas de pactare între Românī şi Maghiarī ar fi acela, ca guvernul unguresc şi partida sa sĕ le facă Românilor ardelenī *concesiunī locale*, carī corĕspund pretensiunilor poporului român ardelean, şi carī forméză o garanţiă cu privire la aceea, că guvernul unguresc va îngriji de acī încolo, ca pe Românii din Ardeal sĕ-i apere în contra şovinismului funcţionarilor. Sper, că-mī va succede a convinge pe Goluchowski despre acésta. Totul depinde dela aceea, décă va succede a-i înduplecа pe Maghiarī, de-a face acele concesiuni locale, pe carī le pretind Românii ardelenī; décă va succede, atuncī eu şi Sturdza vom îngriji, ca sĕ delăturăm din cale orī-ce piedecă, ce din partea poporului nostru ar puté împedeca pactul.

CRONICA POLITICĂ.

— 5 (17) August.

Din incidentul visitei **monarchului nostru în Bucurescī** *„Epoca"* de alaltăerī scrie următórele: Prin puterea nóstră militară, dér mai ales prin posiţia nóstră geografică, România e adī cheia cestiunei orientale. Isolarea nóstră, face din noi, ce-i drept cu preţul celor mai marī primejdii, singurul raḑim al politicei triplei alianţe şi chezăşia păcei Europei. Suntem dér în drept sĕ pretindem, ca însemnătatea ce trebue sĕ ni-se dea şi folósele, la carī avem drept şi menajamentele ce putem reclama pentru noi *şi pentru fraţii noştri*, sĕ fiă mĕsurate după importanţa ce o avem şi după pericolele, la carī ne espunem".

*

Din Paris se anunţă, că la consiliul de miniştri, ce s'a ţinut la Elisée d. *Hanotaux* a anunţat, că ambasada Rusiei i-a făcut cunoscut în mod oficial, că Ţarul, primind invitaţia d-lui Felix *Faure*, va veni la Paris la începutul lui Octomvre. Ţarul şi Ţarina sosind din Anglia vor debarca la Cherbourg. Acéstă visită avênd un caracter oficial, guvernul îşī reservă sĕ ia tóte mĕsurile necesare pentru organisarea serbărilor ce se vor da în onórea suveranilor ruşī.

*

Sesiunea parlamentară în Anglia s'a închis printr'un **discurs al tronului**, care ḑice că relaţiunile cu puterile continuă a fi amicale. Discursul vorbesce de expediţia în contra Dervişilor, organisată pentru a relua în favórea Kedivului teritorul ce se va întinde până la Dongola. Vorbind de afacerile din Creta, discursul relevează, că Englitera a observat o neutralitate strictă şi şi-a dat tóte silinţele pentru a ajunge la un modus videndi acceptabil, atât pentru creştinī cât şi pentru musulmanī. Discursul reamintesce evenimentele din ţéra Matabelilor şi se termină prin enumĕrarea bilurilor votate.

*

Privitor la logodna **principelui moştenitor italian** cu principesa **Elena** de Montenegro, ḑiarul *„Kreuzzeitung"* scrie următórele: „Se asigură în Roma, că e vorba despre o căsĕtoriă de dragoste, care nu are a face nimic cu politica. Póte sĕ fiă adevĕrat, ce se ţine de viitorii mirī; dér legătura se încheiă *sub patronat rusesc*, şi face ca politicianii sĕ-i dea atenţiune acestei legăturī italiano-montenegrine.

Ameninţarea lui Lucaciu.

Eată scrisórea lui Lucaciu, ce-o reproducem după „Tribuna", care a luat'o din fóia dela Orăştiă. Apreţiarea cuvenită i-am făcut'o în articulul din fruntea fóiei:

Şişeştī, 5 August n. 1896.

Onorată Redacţiune! Atentatul josnic, sĕvêrşit în colónele „Tribunei" contra caracterului meu naţional, a provocat în poporul nostru şi la tótă iteligenţa din acest giur, cea mai profundă indignaţiune.

Minciuna şi perfidia conţinute în acea corespondenţă, sunt atât de revoltătóre, încât e mai pe jos de demnitatea consciinţei mele, sĕ şi reflectez la ele.

Imī aduc însĕ aminte de ḑisa lui Fenelon, cătră calumniatorii sei: „De mĕ veţī calumnia, că am furat turnul bisericii mele catedrale, vĕ voiŭ desminţi, nu cum-va sĕ rĕmână ceva urmă de dubiu în vre-un suflet imbecil, după proverbul latin: calumniare audacter, semper aliquid haeret".

Desminţesc şi eu şi resping minciunile debitate în acea corespondenţă.

Cum póte un Român sĕ admită, séu sĕ-şī presupună, că eu aş fi în stare a celebra, séu permite în parochia mea, în scóla de sub direcţiunea mea, celebrarea aşa numitului „mileniu" maghiar?

Eu, care am subscris protestul dat din comitetul congresului naţionalităţilor; care pe timpul acela chiar când se inaugurau sĕrbările milenare, eram în Montpellier şi înaintea fraţilor noştri din tótă ginta latină, între aplausele lor, am demascat sensul politic al acelor fanfaronade: eu care pe unde m'am întors în ţéră şi în străinătate, am fost şi sunt cunoscut şi salutat ca un luptător pentru libertatea şi independenţa nóstră naţională: eu sĕ pot celebra în ceva formă, orī-care sĕ fiă, aşa numitul „mileniu" maghiar? Eu sĕ pot primi, cere séu aştepta ajutor de stat cu desconsiderarea, séu chiar cu jertfirea intereselor naţionale şi religióse ale scólei nóstre române?

Ce idei aveţī, d-lor dela „Tribuna", despre caracterul politic, moral şi social al unui bărbat trecut prin atâtea focurī ale luptei naţionale, şi care şi adī e gata a-şī jertfi şi viéţa pentru causa naţională?

Acum se vede de ce-i bună acea corespondenţă.

E bună sĕ deschidă ochii Românilor, carī au fost în nedumerire asupra naturei „crisei" dela „Tribuna".

Omenī necinstiţī numai cu arme necinstite se pot susţine: de mult am spus eu, şi acum e clar înaintea naţiunii întregī, că *minciuna, calumnia, perfidia, seducerea* pĕcătósă a opiniunei publice române, *sunt armele „Tribunei"* dela provocarea „crisei" şi până în ḑilele nóstre.

Argumentul e pe faţă şi nerĕsturnat, din atentatul sĕvîrşit în contra caracterului meu naţional.

„Ex uno disce omnes".

Tot aşa de bine iuformaţī, tot aşa de cinstiţī sunt şi în alte aprecierī.

Sturdza, Urechiă, Perieţean-Buzĕu, Sihleanu, *Bian*, *Brote*, *Albini*, *Slavicī*, Rosetti, şi voi toţī ceilalţī câţī aţī înălţat causa naţională la glorie ne mai pomenită

---

aibă aşa un cuţit, care sĕ taie prin metal ca prin bostan, îţī dau atâta cât cerī. Ecă banii!" Jenicerul deschise punga sa de piele şi îi întinse fabricantului de cuţite suma pretinsă.

Esri murmură satisfăcut: „Două sute piastri, Wâllah, omul ĕsta trebue sĕ fiă aşa de prost ca un măgar. Mai am eu încă oţel de acesta acasă, din care voiŭ pregăti încă 50 de cuţite bune ca acesta, dér nicī o para în busunar! Eu în grabă pot sĕ-mī pregătesc alt cuţit ca sĕ mī ajung scopul!"

Pe lângă cele mai marī mulţămite dete Esri soldatului cuţitul, arĕtându-i tot odată şi căsuţa de lemn, unde locuea el, ca sĕ scie unde sĕ-l caute când îi vor mai trebui lui, séu altuia cuţite pentru militarī.

Indată după aceea duse Jenicerul cuţitul, cumpĕrat aşa de scump, comandantelui sĕu.

— „Tschorbadschi Effendi, aci îţī aduc un cuţit, care taie în metal ca în bostan! Eu l'am cumpĕrat pentru tine dela un cuţitar! Acest cuţit costă 400 piastri în aur, nicī o para mai puţin; Tschorbadschi Effendi, vei fi îndestulit cu el!"

Comandantul privi cuţitul preţios.

— „400 piastri în aur un cuţit! Asta e prea mult. Décă tu mĕ înşelī, atuncī las sĕ-ţī taie 800 de bucăţī din corpul tĕu!" ḑise comandantele rĕstit.

După-ce soldatul îi povesti cum a ajuns la acel cuţit, şi după-ce şi comandantele făcŭ cu cuţitul o probă într'un metal pe care îl tăiă în bucăţele, îi mai dete încă soldatului şiret şi un bacşiş bun pentru ostenéla sa.

— „Pe barba profetului! Cu un astfel de cuţit taiŭ o sută de capete de creştinī într'o óră!" îşī ḑise nobilul Tschorbadschi.

Vestea despre renumitul fabricant de cuţite se lăţi iute între toţī oficerii regimentului, şi fiă-care voia sĕ aibă un astfel de cuţit. Abia pregătea Esri câte un cuţit, şi îndată îl şi vindea.

Fiind Esri de natură un om fórte evlavios, el povesti unui Scheik bĕtrân întreg visul sĕu: cum i-s'a arătat îngerul păzitor, apoi despre columna în forma de spirală, şi despre modul cum ajunse el de s'a îmbogăţit; apoi mai rugă pe preotul, care se bucura de mare influinţă, sĕ-i esopere permisiunea de-a scóte pretinsa comóră din columnă.

Bĕtrânul preot se scărpină după urechiă, îşī îndreptă privirea spre ceriu şi cu o voce lină ḑise:

— „Fiiule, ascultă vorbele mele! Scopul, pentru care tu în continu te-ai străduit, a fost avuţia! Allah şi sfântul profet ţi-au deschis destul de larg uşile spre a ajunge la avuţiă, deóre-ce tu deja eştī destul de binecuvêntat cu bunurī lumescī. Allah şi profetul lui ţi-au dat destoinicia de a puté pregăti un astfel de cuţit, încât chiar şi înaintea demnitarilor înalţī ai imperiului a aflat graţiă! Renunţă de aicī încolo dela pĕcătósa alchimie şi dela căutarea după comorī ascunse. Sĕ nu tai columna, pentru-că nu prin ea, ci prin meseria ta îţī vei câştiga bogăţiă şi onóre! Apĕră cu atât mai mult columna, făcênd împrejurul ei un grilagiu de fier şi ridică unde-va în sânta nóstră capitală o dgiamiă (biserică) séu construesce o fântână, a cărei apă curată şi próspĕtă sĕ se dea fără plată sĕracilor. Allah, omür versün! (Dumneḑeu sĕ te binecuvinte!)" astfel îşī fini bĕtrânul preot sfatul sĕu.

Esri urmă sfatul bĕtrânului Scheïk. Lăsă sĕ se ridice un grilagiu de fier în jurul columnei, aşa, că nimenī nu se putea apropia de ea, ca sĕ mai măréscă tăietura făcută de el. Esri mai lăsă sĕ se edifice şi o dgiamiă frumósă şi construi o fântână binefăcĕtóre, dér nicī de sine nu-şī uită, ci după câţī-va anī în locul unde era casa acea sĕrăcăciósă de lemn, acum era un conac pompos. In marele bazar, în despărţĕmêntul de arme, arangiă Esri o prăvăliă de săbii şi cuţite, mare şi bine cercetată. In scurt timp străluci de-asupra întrărei în prăvăliă şi emblema împĕrătéscă, thura cea în forma mânei, împodobită cu litere de aur. Pe lângă acésta Esri mai deveni şi liferant de curte şi în butonieră îi strălucea un ordin turcesc.

Dintre toţī cumpĕrătorii, carī cercetau prăvălia lui Esri, mai bine îi plăcea de o Turcóică tinĕră cu faţa acoperită, care venea în prăvălia lui însoţită de o femeiă mai bĕtrână. Esri voia bucuros sĕ scie, cine sunt acele două dame. Ele vineau în

înaintea lumii întregĭ: vedețĭ cine și cum ne insultă!

Așa numai *canalia* lucréză când ajunge la desperațiune!

Și desperațĭ sunt Jidanii, simbriașii și ibovnicii dela „Tribuna“, care numai e a comitetului național, nicĭ a partidului nostru național.

Ómenĭ necinstițĭ s'au furișat în sanctuarul național, ca sĕ-l distrugă.

Grăbiți-vĕ; puțină vreme mai avețĭ.

Gata e biciul, care vĕ va scóte și vĕ va alunga la locul ce vi-se cuvine!

Dr. V. Lucaciu,
secretar general al comitetului partidului național.

SCIRILE ḌILEI.

— 5 [17] August.

Cum sunt tratațĭ óspeții românĭ la băile unguresci? Cine vré sĕ scie, cum sunt tratațĭ óspeții românĭ la băile unguresci, n'are decât sĕ întrebe pe orĭ-care Român, care a cercetat în vara acésta băile dela Tușnad, Vălcele etc., unde óspeții românĭ sunt în majoritate. La *Vălcele*, de esemplu, musica nicĭ nu scie sĕ cânte românesce, așa că, chiar décă încércă din când în când sĕ cânte și câte o piesă de ale nóstre, mai mult o strică decât o cântă. La *Tușnad* e încă și mai rĕu. După cum ni-se asigură, musica în întreg sesonul n'a cântat mai de loc piese românescĭ. In salonul de cură nu se află la disposiția publicului decât un ḍiar român de dincóce; din România nicĭ-unul. Incolo tot foi maghiare. Óspeții românĭ, cărora au sĕ datoréscă băile din Tușnad în cea mai mare parte esistența lor, se înțelege, sunt indignațĭ de acéstă totală desconsiderare a lor. Ei au și înaintat în privința acésta o remonstrațiă către direcțiunea băilor, iscălită de vre-o 20 fruntașĭ și capĭ de familiă. Remonstrarea acésta a avut resultatul, că în timpul din urmă 'i s'a „permis“ musicei sĕ cânte din când în când și câte-o piesă românéscă. Altfel „csárdás“ și érășĭ „csárdás“, ér în salonul de cură foi unguresci, ca și cum chiămarea băilor ar fi de a maghiarisa și nu de-a recrea și amusa pe óspețĭ. Ce ideĭ își va fi făcênd óre stimabilul nostru concetățen, d-l Tache *Stănescu*, care actualmente petrece în Tușnad cu familia, despre acest soiŭ de gratitudine săcuiéscă pentru rara generositate, cu care d-sa a contribuit la înfrumsețarea acestui stabiliment balnear, jertfind câteva decĭ de mii de florinĭ.

—o—

„Dorința agitatorilor sêrbĭ“. Sub acest titlu ḍiarele maghiare publică scirea, că mai mulțĭ Sêrbĭ din Agram s'au îndreptat către guvernul sêrbesc cu rugarea, ca sĕ înființeze în Agram un consulat sêrbesc. Amintitele ḍiare afirmă, că în Agram nu e nicĭ o lipsă de consulat sêrbesc, dér Sêrbii voiesc sĕ-șĭ creeeze un punct central pentru „propaganda sêrbéscă și pentru lățirea agitației.“ Se vede, că Maghiarii din tóte părțile mirósă acuma numai revoluțiă și agitare.

—o—

Escursiunea Croaților în Montenegru. Din Fiume se depeșéză, că Croații de acolo arangéză o escursiune la Cetinje pe timpul când vor decurge acolo serbările logodnei principesei Elena, a primirei regelui sêrbesc și al jubileului casei domnitóre. Se asigură, că la acéstă escursiune vor lua parte mulțĭ politicianĭ croațĭ și sêrbĭ. Ḍiarele maghiare érășĭ viséză de agitațiunĭ politice pentru o mare Croațiă.

—o—

Bóla Țarului și a Țarinei. Din Varșovia i-se scrie ḍiarului „Csas“ din Lemberg, că părechia imperială ruséscă voiesce sĕ consulte în Viena pe câțĭ-va medicĭ mai de valóre, deórece Țarina are o bólă de piele, ér Țarul, în urma nenorocitei catastrofe dela Moscva căḍuse în gălbinare, și până acum nu putu fi curat definitiv.

—o—

Frithjof Nansen, cunoscutul marinar șved, care plecase înainte cu trei anĭ ca sĕ descopere polul nordic, sosi în 13 c. pe neașteptate în orășelul Vardö. Lui, ce-i drept, nu-i succese sĕ ajungă până la pol, din causă că nu avu la sine destui cânĭ, și de aceea fu silit sĕ se întórcă dela jumĕtate calea; cu tóte acestea însĕ Nansen făcù descoperirĭ de mare valóre; așa d. e.: că dincolo de gradul 82 nu mai este pĕmênt uscat, decĭ polul nordic e încungiurat de apă; mai departe că esistă un curent de mare, care conduce corabia până la pol, în care curent însĕ din greșélă Nansen n'a întrat dela început; în fine, că marea, la punctul estrem, la care a ajuns el, a avut o afunḍime de 3800 metri și că suprafața ei în adêncime cam de 190 m. era fórte caldă. Nansen e firm convins, că la o a doua espedițiă ar ajunge de sigur la pol, dér necondiționat numai cu ajutorul unui numĕr considerabil de cânĭ, carĭ sĕ ducă alimentele.

—o—

Petrecere. Tinerimea acad. română din Brașov invită la petrecerea cu dans, ce se va ține Sâmbătă, în 10 (22) August a. c. în sala otelului „Central Nr. 1“. Inceputul la 8 óre séra. Venitul curat e destinat „Fondului pentru ajutorarea școlarilor sĕracĭ și a școlarilor bolnavĭ“ dela gimnasiul rom. gr. or. din Brașov. Bilete: de persónă 1 fl., de familiă (4 persóne) 2 fl. 50 cr., de studențĭ 50 cr.; se pot procura la Librăria Ciurcu și séra la cassă. Ofertele marinimóse se primesc cu mulțămită și se vor chita pe cale ḍiaristică. Damele sunt rugate a se presenta în toilette simple. — In pausă corul tinerimei academice române se va produce cu mai multe cântărĭ.

—o—

Cununiă. Dumineca în 28 Iulie v. c. s'a sĕvîrșit în Pănescĭ cununia d-rei *Cornelia Pană* din Brăila cu d-l inginer *Ion Păslă*. — Sincerile nóstre felicitărĭ.

—o—

Concert. Musica orășenéscă va concerta mâne séră, Marțĭ, la „Pomul verde“, ér mâne după prâuḍ la 5 óre pe promenadă. — Concertul de erĭ-séră dela „Pomul verde“ a fost unul dintre cele mai cercetate. Grădina și paviliónele erau pline de lume, așa că nu găsiai aprópe nicĭ un scaun liber.

—o—

Avis publicului. După cum suntem informațĭ, peste câte-va ḍile vor fi espuse în săla redutei tablourile lui Bülhardt, representând scene și motive din țéra Bârsei. Dumineca, în 23 c., va fi espus tabloul „O serbare poporală în Lempesch.“ Amĕnunte a se vedé pe placate.

Cestiunea Orientului.

Etă ce scrie ḍiarul frances „*Le Temps*“ privitor la cestiunea Orientului:

De îndată ce Europa atinge acéstă nedeslegabilă problemă, împrumută obiceiurile de temporisațiune, de moliciune, de codire, care caracteriséză modul de a lucra al Porții. Diplomații cei mai zeloșĭ, miniștrii cei mai ingenioșĭ, nu resistă acestei funeste influențe.

Neterminabile schimbărĭ de vederĭ, tratative neîncetat reluate tocmai când se credeau închise, negociărĭ, carĭ se învêrtesc într'un cerc și nu înaintéză cu un pas, étă spectacolul umilitor ce-l dau de 18 lunĭ Europei și lumei cele cincĭ State, carĭ se ḍic în capul civilisațiunei.

In acest moment este vorba în Orient nu numai de interesul populațiunilor supuse, adică ale umanității, nu numai de menținerea păcii, adecă de liniștea unui întreg continent, dér încă de autoritatea morală a Europei. Décă crisa va trăgăni încă mult timp; décă puterile vor continua a se arăta incapabile de a merge de acord séu de a lucra separat; décă ele nu vor sci a lua parte nicĭ pentru Turcia, nicĭ pentru insurgențĭ, nicĭ pentru justiția, care planéză d'asupra celor doi beligerențĭ; décă maximul eficacității acțiunii fiă-căreia consistă în a paralisa acțiunea tuturor celorlalte; décă ele lasă ca focul care ar fi putut stins cu două, trei donițĭ de apă sĕ se propage din ce în ce până la ierbăria Europei; décă ele nu sunt în stare nicĭ a ajuta pe Creștinĭ spre a obține obiectul dorințelor lor, nicĭ a ajuta pe Sultan spre a-șĭ restabili suveranitatea, nicĭ a impune un compromis, nicĭ a sălvgarda pacea — cel mai bun lucru ar fi ca sĕ renunțe pe față la acéstă ficțiune rĕu-făcĕtóre, care se numesce concertul european.

Sĕptĕmâna acésta este decisivă: séu Europa va isbuti în fine, și elementele unei soluțiunĭ nu lipsesc de loc; séu își va mărturisi neputința ca în 1854, și ca în 1876.

Convocare.

Adunarea generală a despărțĕmêntului XIV (Clușiu) al Asociațiunei transilvane pentru literatura rom. și cultura poporului român prin acésta se convócă pe Dumineca în 23 Aug. a. c. 3 óre p. m. în localitatea casinei rom. din Clușiu.

La acéstă adunare sunt rugațĭ a participa toțĭ membrii precum și alțĭ bine-voitorĭ și sprijinitori ai acestei instituțiunĭ culturale.

Obiectul:

1) Reconstituirea comitetului.

2) Alegerea delegaților pentru adunarea generală din Lugoșiu.

3) Incassarea taxelor.

Ioan Laslo, direct. subst. — *Nicolau P. Rațiu*, secretar.

Literatură.

A apărut Retorica și carte de cetire de prof. G. *Pletos* și I. *Ghețe*, întocmită în coformitate cu planul ministerial pentru cl. V. și VI-a gimnasială. Cartea conține partea teoretică pentru technica composițiunilor în prosă de genul descriptiv, narativ, filosofic-didactic și de genul oratoric; conține apoi mai multe modele în text și un numĕr corĕspunḍĕtor de bucățĭ de cetire anume căutate și luate dela cei mai bunĭ scrietorĭ românĭ. Ea a fost aprobată din partea Ministerului ung. pentru culte sub Nro. 34134 ex 1895; are VIII+326 paginĭ și costă *1 fl. 80 cr.* = 3.60 corónе, pentru Ungaria; ér pentru România 4 francĭ. Librarii și vênḍĕtorii capătă rabat. Comandele se pot face la tipografia Csallner în Bistrița (Beszterczе), orĭ la autorĭ în Năsĕud (Naszód).

*

Povestirĭ de *Petra-Petrescu* à 80 cr. francate. De vênḍare la administrația nóstră.

DIVERSE.

Patlagelele și paprica. Sunt tocmai 300 anĭ de când patlagelele au fost importate în Europa. In 1596 paradaisele au fost aduse la noi din America sudică (Brasilia) sub numele de „Tumatla Americanorum“, care nume mai târḍiu a fost schimbat de către Linné în Solanum Lycopersicum“ și acest nume îl pórtă până în ḍiua de astăḍĭ. Mai întâiŭ patlagelele au fost importate în Spania, apoi de aci pe încetul s'au lățit și în celelalte țĕrĭ spre Apus. Paprica a fost importată în Europa în 1548 și numai din 1778 au început a o cultiva sub numele de „Capsicum anuum baccatum“ și „Capsicum annuum grossum“.

Guturai trădător. Acum câte-va ḍile o dómnă R... al cărui bărbat lipsea de mai mult timp din Paris, auḍi peste nópte un sgomot neobicinuit în sala de mâncare, cameră care era alăturĭ cu ocaia ei de culcare. Bănuind, că de sigur hoții au pătruns în apartamentul ei, speriată, deschide feréstra și strigà din tóte puterile cerênd ajutor. Doi agențĭ ai poliției alérgă la strigătele dómnei R... și suindu-se în apartamentul pe care îl ocupa d-na, căută cu minuțiositate prin tóte părțile fără ca sĕ pótă descoperi nimic. In momentul când agenții erau sĕ ésă din sufrageriă, credênd că d-na R... a avut o simplă spaimă, aud la spatele lor un puternit strănutat și în același timp pe cineva care ḍicea: — Afurisit guturai, din causa ta m'au prins. Apoi adresându-se către agenții poliției: — Domnilor sĕ nu credețĭ că avețĭ aface cu un hoț, eu sunt amantul d-nei R... și vĕ rog sĕ nu facețĭ scandal și sĕ-mĭ dațĭ drumul; de altminterĭ spaima d-nei mĕ miră. Agenții însĕ mai puțin credulĭ decât își închipuise pungașul, l'au luat de gât și condus la secția din apropiere. La perchisițiunea ce i-s'a făcut acolo s'a găsit asupra lui un trusou complect de cheĭ și alte aparate, pentru a sparge mobilele încuiate.

---

prăvăliă, odată sĕ cumpere fórfecĭ fine pentru dame, de altă dată sĕ cumpere briciagurĭ micuțe, și Turcóica cu voal îi arunca lui Esri Effendi din când în când privirĭ simpatice din ochii ei visătorĭ, ascunșĭ sub vĕlul straveḍĕcios de muselin. A întreba pe dame, séu pe eunuchul, care le însoțea, ar fi fost o greșélă contra etichetei turcescĭ.

Intr'o ḍi însĕ, apăru în prăvălia lui o sclavă bĕtrână, urîtă, despre care era sciut că totdéuna e încredințată cu afacerĭ de pețit. Acestei sclave bĕtrâne îi descoperi Esri durerile inimei sale și o rugà sĕ scirucéscă cine sunt acele două femei, și că óre cea tinĕră cu ochii cei frumoșĭ castanii n'ar voi sĕ stăpânéscă asupra haremului și a inimei bogatului fabricant de cuțite? Bĕtrâna Rafia, astfel se numia mijlocitórea, în scurt timp aflà, că acele două dame erau mama și fiica, carĭ își aveau conacul aprópe de marele bazar. Rafia se întórse iute la Esri, și îi spuse, că acele dame sunt soția și fiica avutului și onoratului negutător de covóre Aviat Bey.

Esri cumpĕrà un colier prețios cu brilante, două brățare impodobite de asemenea cu brilante, le pachetà tóte aceste într'o lădiță frumósă din lemn de trandafir, trimise pe Rafia cu lădița la conacul negutătorului de covóre, și încredințà pe Rafia sĕ céră pentru el mâna frumósei Iamila.

Rafia așa de bine își înțelegea meseria, încât abia trecură 14 ḍile după visita ei, și deja frumósa Iamila primi pe pețitor și nu mult după aceea deveni soția fericită a bogatului fabricant.

In decursul anilor Iamila dăruì pe soțul sĕu cu mai mulțĭ copii, dintre carĭ cel mai mare de-asemenea se făcù fabricant renumit de cuțite, ca și tatăl sĕu. Peste tot, meseria rĕmase în familiă, condusă de copilul cel mai în etate și încă și în ḍiua de astăḍĭ prăvălia mare și bogată o posede un nepot de al renumitului fabricant de cuțite. Prăvălia se póte cunósce dintre alte prăvălii prin aceea, că de-asupra intrărei se póte vedé thura aurită și columna desemnată în mărimea unui metru. Proprietarul prăvăliei de present este Ali Ben Esri Effendi, un om tînĕr, frumușel cu ochĭ frumoșĭ, visătorĭ, brunețĭ, carĭ își trag originea dela bunica sa Iamila, și cu o statură mândră și fălósă; vorbesce bine limba francesă, englesă și puțin și cea germană.

Décă îl întrébă vr'un visitator, că pentru ce icóna, care representă columna, ocupă un loc așa onorific în prăvălia sa, atuncĭ cu un surîs dulce, tînĕrul proprietar bate de trei orĭ în palme și imediat apare un Arab bĕtrân cărunt. Arabul acesta, fața căruia sémĕna unui orangutan, aduce pe o tavă de argint două cesce mititele cu cafea și două pahare cu apă de bĕut, curată ca cristalul din fântâna lui Esri, și presentà tava óspelui precum și domnului sĕu. Bĕtrânul acesta cărunt, Mustafa, a fost odinióră învĕțăcel la moșul lui Ali Ben Esri, și décă îi poruncesce domnul sĕu, el îțĭ povestesce întréga istoriă a columnei, despre îngerul păḍitor, despre preotul și furiosul Tschorbadschi, despre înșelătorul Jenicer și despre frumósa Iamila cu ochii castanii; în fine și despre copilașii drăgălașĭ din conacul tînĕrului proprietar.

(*„Das Neue Blatt“*)

Trad. de *Cr.*

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul pietei Brașov.

Din 17 August 1896.

Bancnote rom.	Cump. 9.46	Vênd.	9.49
Argint român.	Cump. 9.43	Vênd.	9.45
Napoleon-d'orĭ	Cump. 9.48	Vênd.	9.51
Galbenĭ	Cump. 5.55	Vênd.	5.60
Ruble rusescĭ	Cump. 126.	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump. 58.30	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump. 10.60	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vênd.	101.75

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 14 August st. n. 1896.

Mĕsura sĕu greutatea	Calitatea.	Valuta austr. fl.	cr.
1 H. L.	Grâul cel mai frumos	5	40
„	Grâu mijlociu . .	5	—
„	Grâu mai slab . .	4	80
„	Grâu mestecat . .	2	80
„	Sĕcară frumósă . .	3	20
„	Sĕcară mijlocie . .	3	—
„	Orz frumos . . .	3	—
„	Orz mijlociu . . .	2	80
„	Ovĕs frumos . . .	2	50
„	Ovĕs mijlociu . .	2	40
„	Cucuruz	3	50
„	Mălaiu	5	—
„	Mazăre	5	50
„	Linte	6	20
„	Fasole	6	50
„	Sĕmênță de in . .	8	—
„	Sĕmênță de cânepă .	6	—
„	Cartofĭ	—	80
„	Măzĕriche	—	—
1 kilă	Carne de vită . . .	—	52
„	Carne de porc . . .	—	70
„	Carne de berbece . .	—	32
100 kil.	Sĕu de vită prospĕt	21	—
„	Sĕu de vită topit	32	—

Cursul losurilor private

din 12 August 1896

	cump.	vinde.
Basilica . . .	6.60	7.—
Credit	201.50	202.50
Clary 40 fl. m. c. . .	58.—	60 —
Navig. pe Dunăre . .	140.—	144.—
Insbruck	26.—	27.—
Krakau	26.50	27.50
Laibach	23.—	23.50
Buda	59.—	61.—
Palffy	60.50	61.—
Crucea roșie austr. .	18.—	18.40
dto ung. . .	10.—	10.50
dto ital. . .	11.50	12 —
Rudolf	22.75	23.75
Salm	69.50	70.50
Salzburg	26.25	27.25
St. Genois . . .	70.—	71 —
Stanislau	43.—	45.—
Trieitine 4½% 100 m. c.	145.—	150.—
dto 4% 50 .	69.—	73.—
Waldstein . . .	60.—	62.—
Sêrbescĭ 3% . . .	34.25	34.75
dto de 10 francĭ	—.—	—.—
Banca h. ung. 4%	122.50	123.50

Cursul la bursa din Viena.

Din 15 August 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.20
Renta de corone ung. 4% . . .	99.50
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	123.65
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.60
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.80
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.20
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	97.—
Imprum. ung. cu premii	152.75
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	138.50
Renta de hârtie austr.	101 60
Renta de argint austr.	101.60
Renta de aur austr.	123.65
Losurĭ din 1860	145 50
Acții de ale Băncei austro-ungară.	962.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	387.75
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	360.75
Napoleondorĭ.	9.51
Mărcĭ imperiale germane . . .	58.62½
London vista	119.70
Paris vista	47.55
Rente de corone austr. 4%. . .	101.20
Note italiene.	44.05

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiŭ 1896.

Budapesta — Predeal

Tren de persón.	Tren accel.	Tren mixt.	Tren de persón.	Tren accel.				Tren de persón.	Tren mixt	Tren accel.	Tren accel.	Tren de persón.
10 —	8.05		8.05	2 00	pl.	Viena . . .	sos.	1.55		1 55	7.20	6.20
8.30	2.15		5.45	9.15		Budapesta		7.—		7.40	1.50	8.10
11.21	4.16	5.10	9.02	11.19		Szolnok . .		3.37		5.31	11.44	4.28
1.33	5.48	8.00	11.33	12.47		P.-Ladány . .		1.19		3.56	10.03	2.17
3.42	7.08		1.48	2.11	sos.	Oradea-mare .	pl.	11.04		2.37	8.43	11.32
3.58	7.15	1.22	2.06	2.18	pl.		sos.	10.44	8.00	2.31	8.38	11.17
4.38	7.43	2.19	3.03	2.50		Mezö Telegd .		10.07	7.10	2.01	8.11	10.42
5.20	8.18	3.32	3.45	3.26		Rév		9.30	6.13	1.34	7.46	10.08
5.43		3.51	4 06			Bratca . . .		9.10	5.38			9.50
6.32	9.07	5.13	4.53	4.17		Ciucia . . .		8.32	5.49	12.52	7.08	9.19
7.16	9.37	6.14	5.32	4.50		B.-Huiedin		7.54	4.59	12.20	6.39	8.37
8.07		7.32	6.24			Ghârbău . .		6.54	3.18			7.37
8.34	10.37	8.21	6 59	5 55	sos.	Clușiu . . .	pl.	6.13	2 23	11.01	5.23	7.—
8.49	Tr. prs. 11.10	8.40	2.17	6.11	pl.		sos.		5.24	10 45	tr.pers. 4.35	6.45
9.06	11.27	9.09	2 52	6.27		Apahida . .			5.02		4.03	6.27
10.12	12 30	10.40	4 45	7.27		Ghiriș . . .		Tr. expr.	3.37	9.23	2.55	5.12
10.42	12.57	11.25	5.39	7.50		Cucerdea . .		Bucurest Arad Budapest	3.06	8.49	2.25	4.33
11.01	1.09	11.49	6.08			Uiuóra . . .			2.49		2.08	4.27
11.09	1.16	11.59	6.19			Vințul de sus			2.41		2.00	4.20
11.31	Tr. expr.	12.29	6.57	8.17		Aiud . . .			2.17	8.23	1.38	3.59
11.48	11.40	12.55	7.30	8.33	sos.	Teiuș . . .	pl.	3.36	1.55	8.06	1.17	3.38
12.05	11.55	1.30		8.38	pl.		sos.	3.18	1.29	7.59	12 57	3.06
12.33		2.08				Crăciunel . .			12.55		12.32	2.40
12.47		2.27		9.09		Blașiu . . .		2.48	12.40	7 30	11.59	2.26
1.18		3.11				Micăsasa . .			12.01	7.09	11.28	1.54
1.34	1.00	3.31		9.42	sos.	Copșa-mică .	pl.	2.15	11.41	6.56	11.10	1.35
2.13	1.02	3.46		9.44	pl.		sos.	2 12	11.14	6 54	11.05	1.01
2.32		4.08		9.59		Mediaș . . .			10.55	6.41	10.48	12.45
3.04	1.39	4.45		10.22		Elisabetopol .		1.40	10.21	6 20	10 18	12.16
3.40	2 06	5 27		10.51		Sighișóra . .		1.06	9.42	5.53	9.43	11.33
4.03	2 27	6 12		11.12		Hașfalĕu . .		12.52	9.12	5.32	9.19	11.16
5.34	3 30	7.50		12.26		Homorod . .		11.54	7.45	4 27	7.38	10.03
6.12		8.37		12.58		Agoștonfalva .			7.02	3.53	7.22	9.25
6.41	4.16	9.07		1.15		Apața . . .		11 11	6.36	3.37	6.48	9.01
7.16		9.40		1.34		Feldióra . .			5.58	3.16	6.33	8.28
8.—	5.07	10.25		2.09	sos.	Brașov . . .	pl.	10.10	5.08	2.45	5.57	7.48
3.55	5.14	11.—	6 40	2.19	pl.		sos.	10 05	5.20	2.18		9.08
4.40	5 59	12.26	7.30	3 01		Timiș . . .		9.39	4.14	1 42	5.20	8.28
5.10	6.29	1 11	8.00	3.31		Predeal .		9.12	3.32	1.12	4.14	8.01
12.00	11.25	8 30	10.05 Sinai	9.30	sos.	Bucuresci . .	pl.	5 35	9.15	8.35	3.32	3.15

Din 1 Iunie în tótă Joia și în sĕrbători cat. și or. comunică la Sinaia.

Cucerdea — Oșorheiu — Regh.-săsesc.

Tren mixt	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón				Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ mixtŭ
2.30	8.10	3.11	10.59	pl.	Cucerdea . .	sos.	7.45	2.36	8.31	12.42
3 19	8.51	3.52	11.40		Ludoș . . .		7.02	1.58	7.38	9.59
4 12	9.37	4.37	12.26		Cipău . . .		6.28	1.19	6.55	11.01
5.12	10.27	5.26	1.14	sos.	Oșorhei . .	pl.	5.34	12.25	5.50	9.54
5.40	10.42	5.36		pl.		sos.		9.20	5.04	9.35
7.14	12.16	7.14		sos.	Regh.-săs. .	pl.		7.54	3.30	8.05

Ghiriș — Turda

tren de persón.	tren mixt	tren mixt	tren de persón.		tren de persón.	tren mixt	tren mixt	tren de persón.
7 33	11 —	5.—	10.21	Ghiriș	5.05	10.30	3.20	9.12
7.53	11.20	5-20	10.41	Turda	4.45	10.10	3.00	8.52

Copșa-mică — Sibiiu — Avrig — Făgăraș

tren de persón.	Tren mixt	tren de persón.	tren mixt					tren mixt	Tren mixt	tren de persón.	tren de persón.
2.20	4.45	11.55	7.10		pl.	Copșa mică .	sos.	9.34	3.05	6.25	12.35
3.57	6.35	1.25	8.50	3 13		Ocna . . .		8.11	1 27	5.07	11.01
4.19	7.01	1.48	9.15	3 39	sos.	Sibiiu . . .	pl.	7.44	12.57	4.40	10.30
	4.34		2.05		pl.		sos.	7.29			8.57
	6.16		3.58			Avrig . . .		6.02			7.16
	8.42		6.35		sos.	Făgăraș . .	pl.	3.28			4.30

Simeria (Piski) — Hunedóra

tren mixt	tren mixt	tren mixt	tren mixt		trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
6.15	11.35	4.25	10.28	Simeria	4.50	10.25	3.10	8.34
6.38	11.54	4.48	10.46	Cerna	4.34	10.05	2.54	8.14
7.13	12.20	5.23	11.12	Hunedóra	4.10	9.38	2.30	7.45

Brașov — Zĕrneștĭ

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ		trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
8.35	4.55	4.30	Brașov	7.44	1.29	8 31
10.28	6.36	5.49	Zĕrneștĭ	6.20	12.05	7 20

Mureș-Ludoș — Bistrița

	Numai Lunia comunică	N. Marța comunică		Circulă numai Marța		Numai Vinerĕ circulă
4.—	9.10	4.20	Mureș-Ludoș	6.46	7.21	
5 03	10.28	5 35	Zau	5.49	6.24	
6 48	12 41		Țagu-Budatelic . . .		4.50	9.40
7 38	1.54		St. Mihaiu de câmpie .		3 44	8.46
8 33	3.02		Lechința		2.48	7.43
9 07	3.41		Ș.-Măghiăruș		2.01	6.52
9.59	4 55		Bistrița		1.16	5.55

Arad — Timișóra

6.20	11.25	5.-		Arad		10.43	3.44	10.55
7.08	12.15	6.14		Vinga		9.42	3.01	10.11
8.01	1.10	7.39		Timișóra		8.20	2.—	9.10
12.47	8.47	12 27	5 10	Seghedin.	6 05	2.30	10 05	2.15

Sibiiu — Cisnădie.

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ		trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
5.30	2.15	pl. Sibiiu . sos.	7.10	9.20
5.42	2.27	„ Selomberk „	6 57	9.07
6.06	2.51	„ Cisnădie pl.	6.36	8.46

Sighișóra — Odorheiu-sĕcuesc.

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ		trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
3 22	11.08	Sighișóra . . .	9.51	5.32
3.54	11.48	Hașfalĕu . . .	9.02	4.54
6.20	1.59	Odorheiu-sĕcuesc.	7.15	3.—

Notă: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în drépta de jos în sus. — Numerii încuadrațĭ cu linii mai negre însemnéză órele de nópte.